

Covid-19

Yogyakarta

Panti Asih ligt in de provincie Yogyakarta, dat behoort tot de zwaarst door corona getroffen provincies in Indonesië. Het aantal dodelijke slachtoffers is 5263 (2 december 2021, aantal bewoners 3,8 miljoen) dodelijke slachtoffers, het werkelijke aantal is waarschijnlijk hoger. De bewoners en medewerkers van Panti Asih zijn gevaccineerd op enkele uitzonderingen na. Van de school zijn 35 leerlingen gevaccineerd, 19 kinderen onder de leeftijd van 6 jaar zijn niet gevaccineerd. In Yogyakarta was er in juli een corona-golf. Daarna nam het aantal besmettingen weer af. Toch wordt voortdurend gewaarschuwd. In een dichtbevolkt gebied als Yogyakarta moet je niet te lichtzinnig zijn. Daarbij komt dat er veel armoede is.

Panti Asih

Panti Asih houdt zich goed staande. Er zijn wel gevallen van corona geweest, maar gelukkig niet zeer ern-

stig. De school draait als het mogelijk is, vaak wel met beperkingen. De Community Based Rehabilitation trainingen zijn stil gezet.

De eigen inkomsten van Panti Asih vallen erg tegen. Bijdragen van het ministerie van sociale zaken zijn vrijwel uitgebleven. Ook de exploitatie van het huis van retraite "Camelia" is stil komen te liggen. Er zijn plannen om deze zo snel mogelijk weer te starten, maar het aantal besmettingen nam eind november weer toe. Onderhoud van het gebouw dat door groepen gehuurd kan worden, is nodig, er is op een aantal plaatsen lekkage. Ook de vijf permanente bewoners vragen veel zorg. Het zijn moeilijke tijden waarin veel werk dat je zou willen doen niet uitvoerbaar is. Ondertussen blijft de verantwoordelijkheid groot voor Panti Asih, voor de bewoners, voor de leerlingen van school, voor de medewerkers en voor toekomstige deelnemers van CBR-trainingen. Als Camelia willen we zeker ook steun verlenen, zeker ook nu, ook als niet alles wat men zou willen doen aan onderwijs en trainingen uitvoerbaar is.

Foto hierboven: Deelnemers aan een CBR-training van enkele jaren geleden. Het is te hopen dat de trainingen weer op gang komen. Camelia draagt er graag aan bij, maar vanwege de kosten die ook in Indonesië steeds verder stijgen doen we daarvoor ook een beroep op particulieren en andere sponsors. De deelnemers verblijven 2 maanden op Panti Asih om getraind te worden in vaardigheden (veeteelt, tuinbouw, handarbeid, huishouding, etc.), maar ook in onderlinge samenwerking, omgang met geld, hygiëne. Versterking van het zelfvertrouwen is natuurlijk een belangrijke doelstelling.

Wie is Dedi?

Hij is 36 jaar. Voor hem is het een groot probleem dat hij zijn ouders nooit gekend heeft. Niemand heeft hem er ooit iets over verteld. Hij weet nog dat hij als kind enige tijd in een privékliniek heeft doorgebracht. De kliniek is er niet meer, de arts die eraan verbonden was, leeft niet meer en ook diens zuster weet ook niets te vertellen. Op 5-jarige leeftijd is hij verhuisd naar Panti Asih, waar hij tot 2010 verbleef. Panti Asih heeft in dat jaar moeten besluiten de vaste bewoners niet meer op te nemen. De plaatselijke kerk GKI vond een plaats voor Dedi in het tehuis Mandiri ("zelfstandig") ten zuiden van Yogyakarta. Hij heeft er veel mensen om zich heen en wordt begeleid. Er is ook werk voor hem. Voor een plaatselijk hotel pakt hij tandpasta in. Hij heeft er zijn plek gevonden, maar toch niet helemaal. Hij is zwijgzaam en teruggetrokken. Als het hele land Lebaran viert na de vastentijd en kinderen bij ouders op bezoek gaan, dan is Dedi stil, zit op zijn kamer en huilt. Dan uit hij zijn gevoel heel heftig, terwijl hij daar altijd heel veel moeite mee heeft. Van hemzelf is niet meer bekend dan zijn geboortedatum en geboortjaar: 1985 en zijn naam is dus kort

en krachtig: Dedi. Meer niet en dat is te weinig om in de samenleving mee te tellen. Een identiteitsbewijs (KTP) heeft hij niet. Dat maakt het moeilijk om werk te vinden buiten de instelling, hoewel hij tot veel in staat is. Van de overheid krijgt hij geen toelage, ook niet in de huidige tijd van de corona crisis. De reden: hij heeft formeel niet de Indonesische nationaliteit. Hij was onlangs nog eens in Panti Asih en trof er de 5 vaste bewoners. Voor hen geldt hetzelfde: ze hebben geen KTP en dus vallen ze buiten alle voorzieningen. De directeur van de stichting Mandiri: "Het probleem van de onbekende ouders kan niet worden opgelost, maar dan kan toch nog wel een burgerlijke identiteit worden toegekend? Vermoedelijk zijn er nog vele anderen zoals Dedi" Het verhaal van Dedi geeft weer hoe geïsoleerd mensen met een beperking in hun eigen samenleving kunnen zijn. Ze hebben hun eigen persoonlijke beperkingen, maar die hebben weer andere beperkingen tot gevolg, alsof ze er voor worden gestraft.. Ze zijn ook nog eens maatschappelijk beperkt en dat is niet noodzakelijk, tenminste als men zich voor hen zou inzetten. Maar dat is nou juist een probleem in Indonesië en in vele andere landen.

Bron: <https://kumparan.com/pandangan-jogja/kisah-dedi-pedihnya-anak-panti-asuhan-yang-tak-tahu-siapa-orang-tuanya>

Financiën

De vaste kosten van Panti Asih lopen door, de bijdragen in Indonesië zelf zijn door de coronacrisis zeer sterk teruggelopen. Er zijn al enige tijd geen CBR-trainingen geweest en daar zijn dus ook geen kosten gemaakt. De stichting Camelia ontvangt jaarlijks bijdragen van particuliere donateurs en van enkele institutionele sponsors. Het beeld van de afgelopen jaren is zorgelijk. De uitgaven lopen op en de inkomsten blijven erbij achter. Dat betekent interen op de reserves. We hebben enige reserves, maar op een gegeven moment is het eind in zicht. Een positief nieuws is dat we kunnen melden een legaat

van behoorlijke omvang te hebben ontvangen. Daarmee kunnen we de reserve aanvullen, maar de zorgen blijven. We hopen daarom weer nieuwe sponsors te vinden die een bijdrage willen leveren aan met name het CBR-project, waaraan jonge mensen met een verstandelijke beperking sterker op hun benen komen te staan en trainingen van ouders hoe om te gaan met hun zoon of dochter. We willen graag verder gaan met ondersteunen van Panti Asih en dus vooral jonge mensen met een beperking laten merken dat ze erbij horen en over veel meer talenten beschikken dat zij zelf en met hen hun omgeving aanneemt. Meer informatie: <http://www.stichting-camelia.nl/wp/financien/>

Giften

Uw financiële bijdrage voor onderwijs, trainingen en zorg voor kwetsbare jonge mensen met een verstandelijke beperking en hun ouders wordt zeer op prijs gesteld. U kunt een gift overmaken op rekening

NL30 ABNA 050 13 54 220.

De Stichting Camelia is erkend als ANBI -instelling. Giften zijn dus fiscaal aftrekbaar.

deelnemers training bezig met ochtendgymnastiek

